

РЕШЕНИЕ

№ 7607

гр. София, 16.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска

Елка Атанасова

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **5602** по описа за **2021** година докладвано от съдия Мария Ситнилска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационната жалба на Столична община против решение от 14.05.2021 г., постановено по н.а.х.д. № 1769/2021 г. по описа на Софийския районен съд, с което е отменено наказателно постановление № 313040/13.06.2017 г., издадено от заместник-кмета на Столична община. Обосновават се съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния и процесуален закон. Развиват се подробни аргументи относно приложението на Закона за автомобилните превози (ЗАвтП) и конкретно спрямо обществения транспорт на територията на Столична община, каквито мотиви не са изложени в обжалваното решение. Касаторът счита, че ЗАвтП е приложим за междуселищни и международни превози на пътници, но не и за такива в рамките на Столична община. Поддържа се, че нарушението е достатъчно точно описано от фактическа страна, като в посочените разпоредби на чл. 18, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от Наредбата липсва неяснота в какво се изразяват задълженията на гражданите, ползващи услугите на обществения градски транспорт. Претендира се отмяна на решението на Софийския районен съд и постановяване на ново по съществото на правния спор, с което да бъде изцяло потвърдено наказателното постановление.

Ответникът по касация С. А. К., чрез адв. К. изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Подробни аргументи излага в представената по делото писмена защита. Моли решението на Софийския районен съд да бъде оставено в сила. Претендира направените в касационното производство разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, след като се запозна с касационната жалба и доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното: Касационната жалба е ДОПУСТИМА, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Решението на Софийския районен съд е валидно и допустимо.

Предмет на производството пред Софийския районен съд е наказателно постановление № 313040/13.06.2017 г., издадено от заместник-кмета на Столична община, с което на С. А. К., е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лева, на основание чл. 35, ал. 7, т.1 от Наредбата за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община (НРУПОГТТСО), за извършено нарушение по чл. 18, т. 1 и чл. 35, ал. 1 във връзка с чл. 34, ал. 3 от НРУПОГТТСО.

Въз основа на събраните по делото доказателства, от фактическа страна е установено, че на 26.05.2017 г., в 13:30 часа, С. А. К. пътува в [населено място] в трамвай № 20, с инвентарен № 2120, след спирка „П.“ по посока на „О.“, район „Център“, без редовен превозен документ и отказва да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контролора по редовността на пътниците. Въз основа на така констатираното нарушение е съставен АУАН, в който са отразени обстоятелствата по извършеното нарушение, неговите фактически елементи - "пътува без редовен превозен документ" като актосъставителят е подчертал като вярна (както е указано във формуляра на Акта) цифровата квалификация – "чл. 18, т. 1, б. "а", б. "б", б. "в" и чл. 35, ал. 1, във връзка с чл. 34, ал. 3" от НРУПОГТТСО. На 27.02.2018 г., е издадено наказателно постановление № 330982/2018, предмет на производството пред Софийския районен съд.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, районният съд от правна страна е приел, че са нарушени нормите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, тъй като правната квалификация на нарушението е противоречива, неясна и несъответна на същото по причина, че са цитирани като нарушени множество норми от Наредбата, някои от тях неотнормирани към конкретно извършеното деяние, а други регламентират различни задължения за пътуващите в обществения транспорт, с което е нарушено правото на защита на наказаното лице. Приел е, че в наказателното постановление не са описани всички съставомерни обективни признаци на извършеното нарушение. Обосновал е извод за противоречие между Закона за автомобилните превози (ЗАвТП) и НРУПОГТТСО, като в тази връзка отбелязва, че в противоречие с чл. 10 и чл. 12 от Закона за нормативните актове /ЗНА/ подзаконов нормативен акт – НРУПОГТТСО, е

издаден без законова делегация, при липсата на законово основание. Посочил е, че съгласно чл. 17, ал. 1, т. 1 и чл. 21, ал. 1, т. 7 от ЗМСМА общинските съвети могат да определят и таксите за предоставянето на услугата по превоз на пътници, осъществявана чрез средствата за масов градски транспорт, но на местните власти не са предоставени контролни правомощия по повод на реда за осъществяване на обществен превоз на пътници. Следователно, разпоредбите с обект „административно-наказателна отговорност“ са в противоречие с нормативен акт от по-висока степен. Столичният общински съвет е некомпетентен, при липсата на законова делегация, да създава различни от посочените в ЗАвтП норми относно длъжностните лица и техните правомощия при извършването на проверки, размера на глобата и процедурата по налагане на административно наказание. Посочил е, че по аргумент от правилото на чл. 36, ал. 3 от ЗАвтП, разпоредбите на закона за прилагат и за метро, трамваен и тролейбусен транспорт.

Решението на Софийския районен съд е правилно, като краен резултат.

Изводът на Софийския районен съд, че неправилно е приложена санкционната норма на НРУПОГТТСО, тъй като наредбата противоречи на Закона за автомобилните превози е неправилен. Предмет на регулиране от ЗАвтП (чл. 1) са условията и реда за: 1. обществените вътрешни и международни превози на пътници и товари с автомобили, извършвани от български или чуждестранни превозвачи; 2. превозите за собствена сметка; 3. контрола при осъществяването на превозите по т. 1 и 2; 4. особените правила при договорите за превоз на пътници и товари. Обществен вътрешен превоз на пътници, по смисъла на чл. 1, т. 1 от ЗАвтП, съгласно легалното определение за обществен превоз в § 1, т. 1 от ДР на ЗАвтП, е превоз, който се извършва с моторно превозно средство срещу заплащане. Съгласно § 6, т. 11 от ДР на ЗДвП, „моторно превозно средство“ е пътно превозно средство, снабдено с двигател за придвижване, с изключение на релсовите превозни средства. В този смисъл в ЗАвтП се регламентира автобусния транспорт, но не и превоза, осъществяван с релсови превозни средства, каквото е трамвая, поради което К. не е следвало да се санкционира по реда на ЗАвтП и правилно е санкционирана по реда на Наредбата, приета от Столичен общински съвет.

От друга страна, настоящият касационен състав приема, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и при издаване на наказателното постановление са допуснати съществени процесуални нарушения на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. В АУАН не е записан пълния словесен израз на съответстващата на извършеното нарушение правна квалификация, направено е единствено отбелязване с подчертаване „пътува без редовен превозен документ“. Не е уточнено какъв вид е документа, доколкото в чл. 22, ал. 1 от Наредбата е посочено, че превозни документи са: 1) картите за еднократно пътуване и 2) абонаментните карти. Посочването на конкретните факти, независимо от уточняването в АУАН, че пътника е отказал да закупи карта за еднократно пътуване, е необходимо, за да може да се определи дали изложената фактическа обстановка попада в състава на чл. 18, т. 1 от НТУПОГТТСО. Наред с това в наказателното постановление са посочени за нарушени три хипотези от нормата на чл. 18, т. 1 - а именно на б. „а“, б. „б“, б. „в“ от НТУПОГТТСО, които въвеждат различни задължения и действия на пътниците в обществения транспорт. Липсата на конкретизация коя от буквите на т. 1 е нарушена в конкретния случай и с какви действия, накърнява правото на защита на наказаното лице.

Липсата на точно и ясно описание на нарушението и противоречието с цифровото посочване на нарушената норма в АУАН и в наказателното постановление винаги е съществено процесуално нарушение, водещо до отмяна на издадения акт, какъвто краен резултат е постигнат с решението на Софийския районен съд.

С оглед изчерпателност, настоящият съдебен състав намира, че е налице и и друго основание за отмяната на наказателното постановление. Ответникът по касация е наказан нарушение, което е извършено на 26.05.2017 г. Препращащата норма на чл.11 от ЗАНН предвижда, че по „въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита се прилагат разпоредбите на общата част на НК, доколкото в този закон не се предвижда друго” Безспорно давността, изключваща наказателното преследване е обстоятелство, изключващо отговорността, доколкото я погасява. /Тълкувателно постановление № 1 от 27.02.2015 г. на ВКС по тълк. д. № 1/2014 г., ОСНК и ОСС на Втора колегия на Върховния административен съд/. В конкретния случай абсолютната давност от 4 години и 6 месеца (чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК) е изтекла на 26.11.2021 г.

По изложените съображения, решението на Софийския районен съд е правилно като краен резултат и следва да бъде оставено в сила.

Съобразно разпоредбата на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноси по реда на АПК. С оглед изхода на спори и своевременно направеното искане от страна на пълномощника на ответника по касация, съдът следва да присъди адвокатско възнаграждение, в доказан размер от 550 (петстотин и петдесет) лева.

Предвид изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, XIX-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 14.05.2021 г., постановено по н.а.х.д. № 1769/2021 г. по описа на Софийския районен съд.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на С. А. К., ЕГН [ЕГН] разноси по делото в размер на 550 (петстотин и петдесет) лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.